

ном и предоставление его детям мест в детских дошкольных учреждениях (ст.30 Закона);

5) право быть членом профессиональных объединений и профсоюзов (ст.41 Закона).

Необходимо также отметить, что Закон Республики Беларусь «О милиции» содержит меньше ограничений в правовом статусе работника милиции, чем аналогичный украинский закон. В его ст.41 устанавливается запрет на использование милиции для достижения политических целей, а также участие работников милиции в деятельности политических партий [1]. Закон Республики Беларусь «О милиции» не содержит прямого запрета на участие работников милиции в организации забастовок и участия в них. Кроме того, в нем не содержится прямого запрета для работников милиции на занятие предпринимательской деятельностью¹⁵. Нет такого запрета и в Дисциплинарном уставе органов внутренних дел Республики Беларусь.

Краткий анализ законодательства о милиции Республики Беларусь свидетельствует о том, что:

1) в данном государстве этот правоохранительный ор-

ган наделен широкими полномочиями для решения задач в сфере обеспечения правопорядка;

2) сходство этого законодательства с законодательством о милиции других стран СНГ обусловлено общностью правовых традиций и практически одинаковым характером политико-правовых, экономических и социальных проблем, имеющих в государствах СНГ.

ЛИТЕРАТУРА

1. Закон Республики Беларусь «О милиции» от 26.02.1991 г., № 637-ХІІ // ВВС Белорусской ССР. –1991. - № 13. -Ст.150.

2. Закон України “Про міліцію” від 20.12.1990 р. // ВВР України. –1991. -№ 4. -Ст.20.

3. Указ Президента Республики Беларусь «Дисциплинарный устав органов внутренних дел Республики Беларусь» от 04.06.2004 г., № 268 // Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь. –2004. -№ 91-1/5581.

Поступила в редколлегию 28.12.2004

КОВАЛЕНКО Ю.І. ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРАЦІВНИКА МІЛІЦІЇ ПО ЗАКОНОДАВСТВУ РЕСПУБЛІКИ БЕЛАРУСЬ

Виконано короткий аналіз законодавства про міліцію Республіки Беларусь.

KOVALENKO JU.I. A LEGAL STATUS OF THE MILITIA EMPLOYEES UNDER THE LEGISLATION OF BYELORUSSIA

The brief analysis of the legislation on militia of Byelorussia is executed.

А.В. КОФАНОВ

канд. юрид. наук

Національна академія внутрішніх справ України

УДК 343.983.000.93(73)

ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ І СТАНОВЛЕННЯ “БЮРО КОНТРОЛЮ ЗА АЛКОГОЛЬНИМИ НАПОЯМИ, ТЮТЮНОВИМИ ВИРОБАМИ ТА ВОГНЕПАЛЬНОЮ ЗБРОЄЮ В США”

Розглянуті питання генезису “Бюро контролю за алкогольними напоями, тютюновими виробами та вогнепальною зброєю”, створеного при Міністерстві фінансів США.

Бюро контролю за алкогольними напоями, тютюновими виробами та вогнепальною зброєю (BATF) є органом Міністерства фінансів (Bureau of alcohol, tobacco and firearms) [1, с.1-7] США, що займається збором податків, правозастосовною і регулятивною діяльністю. Відповідальність за його діяльність, як і інших органів виконавчої

гільки влади, установлюється Конгресом США. BATF не має права законодавчої ініціативи, ні внесення до них поправок. Здійснюючи фінансовий нагляд за однією із найсуперечливіших сфер сучасної цивілізації, цей підрозділ, проте, спрямовує всі свої зусилля до збереження професійної неупередженості, приносячи на кожний долар витрат 35 доларів прибутку. BATF має кращий показник співвідношення витрат і надходжень серед усіх федеральних органів США.

¹⁵ Перечисленные ограничения установлены в ст.18 Закона Украины «О милиции» [3].

BATF є наймолодшим податковим органом Міністерства фінансів США, виділеним із складу Служби внутрішніх прибутків розпорядженням Міністерства фінансів № 120-1 (колишній № 221), який розпочав роботу 01.07.1972 року, проте, історія виникнення BATF у США нараховує вже більш двохсот років.

З огляду на досвід та те значення, що може мати для України діяльність означеного підрозділу, у даній статті вперше зроблена спроба аналізу правової та криміналістичної регламентації, обігу та реєстрації вогнепальної зброї у США. Для цього ми спробуємо надати історіографічні, теоретичні та методологічні аспекти діяльності Бюро. Тому метою роботи є всебічний аналіз правової регламентації та криміналістичної реєстрації обігу зброї у США, виходячи з структури, повноважень та напрямків діяльності BATF.

При цьому слід зазначити, що питанням обігу та реєстрації вогнепальної зброї безпосередньо почали цікавитись у 1922 році Чарльз Уейт (США), Отто Мецгер (Німеччина). До сучасних дослідників цього напрямку можна віднести А.В. Іщенко, П.Д. Біленчука, А.В. Грищенко та ін.

Таким чином, у 1789 році відповідно до нової Конституції США [2, с.19-21] перший її Конгрес ввів податок на ввезені алкогольні напої з метою погашення частини прийнятого від штатів боргу, що утворився в ході Війни за незалежність. Зобов'язання по стягненню цього податку були покладені на Міністерство фінансів США, керівником якого тоді був міністр фінансів Олександр Гамільтон, який і запропонував увести такий вид податку. Законодавці Конгресу США були приємно здивовані результатами стягнення такого податку. У 1791 році до податку на імпорт був також доданий податок на внутрішнє виробництво. Платники податків почали виявляти невдоволення ще при введенні податку на імпорт, а на введення внутрішнього податку деякі з них відповіли хвилею політичного опору, який переріс в короткочасне "Повстання через віскі" 1794 року. Обидва джерела прибутку витримали опір, як витримують його і сьогодні. І хоча саме ці податки були згодом скасовані, але до 1862 року в разі необхідності в США вводилися і скасовувалися інші подібні механізми одержання прибутку від окремих видів податків. Постановою Конгресу США від 01.07.1862 р. було засновано Управління внутрішніх прибутків у складі Міністерства фінансів, на керівника якого були покладені функції по стягуванню, серед інших видів податків – й податки на очищений алкоголь та потюнові вироби, які діють, із деякими поправками, і сьогодні. Та ще, й внаслідок того, що введення різних видів податків часто зустрічає опір громадськості, який відображається, зокрема, в ухиленні від їх сплати - а це вже кримінально-карний злочин. У 1863 році Конгрес США уповноважив Управління внутрішніх прибутків на наймання "трьох детективів для сприяння запобіганню, виявленню і покаранню осіб, що ухиляються від сплати податків". Збір податків і правозастосовча та правоохоронна діяльність виявилися тепер під одним дахом. До кінця XIX століття Управління внутрішніх податків уже мало свого юрисконсульта - ще одна характерна риса, що збереглася в BATF до наших днів.

У 1875 році група федеральних слідчих розкрила "Змову віскі" - об'єднання крамарів зерном, політиків і

податкових службовців, що позбавили державу мільйонів доларів доходу шляхом шахрайства в сфері стягування податків на очищений алкоголь. У відповідь на скандал, що вибухнув в Америці, Конгрес США прийняв перші постанови про реформування державної служби, формально визнаючи, що ефективність закону залежить тільки від особистих якостей чиновників, які його застосовують на практиці.

У своєму річному звіті за 1877 рік керівник цього управління вже називає свою службу "Бюро внутрішніх прибутків", і така назва зберігалася протягом наступних сімдесяти п'яти років. У 1886 році, з метою виконання Закону "Про оліемаргарин" до Бюро внутрішніх прибутків був переведений один співробітник із Міністерства сільського господарства із завданням створити спеціалізовану лабораторію. Першими зразками, отриманими лабораторією 29 грудня того ж року, були зразки олії, у яких підозрювалася наявність оліемаргарину. Персонал лабораторії BATF, яка існує вже більш ста років, сьогодні складається, серед інших спеціалістів, зокрема, і таких фахівців як хіміки, експерти з дослідження документів, фахівці з дослідження мікрослідів, трасологи й експерти зі зброї. Їх роботу забезпечують оснащені за останнім словом техніки відділення лабораторії в Роквілі (штат Меріленд), Атланті (штат Джорджія) і Уолнат Лемент (штат Каліфорнія). У 1886 році неможливо було навіть уявити, що Лабораторія BATF до сягне такого високого наукового рівня досліджень в галузі проведення судової експертизи підпалів, вибухових речовин, речових доказів по кримінальних справах - у наші дні такими можливостями користуються співробітники правоохоронних органів усього світу.

Рафікація у 1919 році вісімнадцятої поправки до Конституції США в поєднанні з прийняттям у тому ж році "сухого закону" Вольстеда висунули на перший план тих фахівців – "податківців", у завдання яких входило розслідування карних порушень податкового законодавства, включаючи незаконне виготовлення алкогольних напоїв. На початок 1920 року ці фахівці об'єдналися у Підрозділ по забезпеченню "сухого закону". Історія існування цього підрозділу відображає всю складність втілення в життя політики загальнодержавної заборони на "виробництво, продаж і перевезення міцних алкогольних напоїв з метою споживання". Головним напрямком діяльності Управління внутрішніх прибутків протягом його існування був збір податків. Правозастосовча діяльність, хоча і була необхідною, але вона ніколи не була легкою в реалізації. 1.04.1927 р. Міністерство фінансів підвищило статус цього Підрозділу з метою підтримки "сухого закону" в США до рівня Бюро Міністерства фінансів. Конгрес США із нетерпінням очікував конкретних результатів дій цього відомства, і 01.07.1930 р. передає "каральні функції в рамках національного "сухого закону" із ведення Бюро по реалізації "сухого закону" при Міністерстві фінансів (яке потім припинило своє існування) у ведення створеного нового Бюро по реалізації "сухого закону" при Міністерстві юстиції, із значимим винятком: податкова і регулятивна діяльність, "дозвільні повноваження" збереглися за Міністерством фінансів, які й були передані новоствореному Бюро промислового алкоголю. Найвідомішим "охоронцем правопорядку" тієї неспокоїної епохи був Елліот Несс – "подат-

кiвець”, який зібрав докази на короля організованої злочинності Чикаго Аль Капоне, і висунув проти нього обвинувачення в ухиленні від сплати податків.

Двадцять перша поправка до Конституції США, що скасувала “сухий закон” в Америці, була ратифікована надзвичайно швидко, до 05.12.1933 р., під час перерви в засіданнях Конгресу. У якості тимчасового заходу для управління діяльністю законної алкогольної промисловості, яка зароджувалася, виконавчим розпорядженням відповідно до Закону про відновлення національної промисловості президент США Франклін Рузвельт заснував Федеральне управління контролю за алкоголем (FACA). Дане управління у взаємодії з Міністерством сільського господарства і Міністерством фінансів спробувало керувати винними і перегінними заводами за допомогою системи, що базується на добровільному зводі нормативних правил про вільну конкуренцію броварів. FACA припинило своє існування після закінчення лише двадцяти місяців після того, як президент США Франклін Рузвельт у серпні 1935 року підписав Закон про Федеральне управління з питань алкогольних напоїв (FAA). Це відновлене управління мало чіткі відомчі розпорядження: діяльність по регулюванню виробництва спиртних напоїв знову була передана Міністерству фінансів.

Незважаючи на те, що “сухий закон” був офіційно скасований, побічні ефекти тієї епохи продовжували формувати спосіб діяльності BATF ще не одне десятиліття. 10.03.1934 р. правоохоронні функції, які раніше виконувало Міністерство юстиції по реалізації “сухого закону”, були покладені на новостворений Підрозділ збору податків на спиртні напої (ATU) при Бюро внутрішніх прибутків Міністерства фінансів. У той же час Федеральне управління з питань алкогольних напоїв (FAA), яке функціонувало незалежно в рамках Міністерства фінансів, продовжувало свою діяльність, здійснюючи збір зведених відомостей, а також встановлювало вимоги для одержання ліцензій і дозволів та вживало заходи, які забезпечували збереження відкритого ринку вільної конкуренції для виробників і споживачів алкогольних напоїв. У 1940 році FAA було об'єднано з ATU. Закон про Федеральне управління з питань алкогольних напоїв діє і сьогодні, і фактично складає правову основу діяльності BATF.

Загальна стурбованість громадськості в США з приводу факту незаконного володіння зброєю членами організованих злочинних формувань в період дії “сухого закону” привела до прийняття в 1934 році Національного закону про вогнепальну зброю і наступному прийняттю через чотири роки Федерального закону США про правові засади обігу вогнепальної зброї. Вогнепальна зброя стала новим предметом державного правового регулювання, але податки були встановлені як і завжди. Стягненням цих зборів займався Підрозділ інших податків Бюро внутрішніх прибутків. У 1942 році функції по реалізації “програми по контролю за вогнепальною зброєю” відійшли до ATU, який мав досвід управління “проблемними” галузями промисловості. Під час великої реорганізації податкової системи США в 1952 році Підрозділ інших податків, який проіснував майже сто років, був скасований. Його функції по стягненню податків на вогнепальну зброю і тютюнові вироби перейшли до ATU. Бюро внут-

рішніх прибутків було перейменовано на Службу внутрішніх прибутків (IRS), відому під такою назвою і сьогодні. Через покладення на ATU додаткових функцій Служба внутрішніх прибутків була перейменована на Відділ з оподаткування алкогольних напоїв і тютюнових виробів. Такий правовий статус зберігався до прийняття в 1968 році Закону про контроль за обігом зброї, який практично поклав на цю лабораторію також функції по проведенню експертизи вибухових речовин. Цей Відділ став називатися Відділом контролю за алкогольними напоями, тютюновими виробами і вогнепальною зброєю. Розділ XI Закону про боротьбу з організованою злочинністю 1970 року офіційно оформив повноваження Відділу BATF у відношенні до проведення експертизи вибухових речовин. У тому ж році, під впливом зростаючого розуміння того, що податкова орієнтація Служби внутрішніх прибутків не дозволяє Відділу BATF реалізувати повною мірою практичний досвід правозастосовчої діяльності, була висловлена ініціатива щодо надання незалежності в діяльності BATF.

Означеним розпорядженням Міністерства фінансів № 120-1 функції, обов'язки і повноваження Служби внутрішніх прибутків стосовно алкогольних напоїв, тютюнових виробів, вогнепальної зброї і вибухових речовин були передані BATF. В середині 1970-х років за розпорядженням Міністерства фінансів на BATF на короткий час були покладені функції контролю за дотриманням законів про парі. Ці функції відійшли до Служби внутрішніх прибутків менше чим через 3 роки. В 1970-ті роки BATF почало демонструвати свою здатність довести в суді вчинення підпалу, виходячи з того, що застосовувані при підпалі катализатори можуть сприяти вибухові і таким чином підпадають під визначення вибухових речовин, які сформульовані в Розділі XI цього Закону. Законом про боротьбу з підпалами, який вступив в дію в 1982 році Конгрес США вніс поправки до Розділу XI, встановивши при цьому, що підпал є злочином відповідно до федерального кримінального законодавства, і тим самим поклав на BATF обов'язок по розслідуванню підпалів, скоєних із корисливою метою, на всій території країни.

Бюро контролю за алкогольними напоями, тютюновими виробами і вогнепальною зброєю підтримує ділові стосунки і взаємодіє з підвідомчими галузями, у той же час удосконалюючи свої унікальні навички правозастосовчої діяльності. BATF направляє і сприяє діяльності по підтримці правопорядку на міжнародному рівні, використовуючи при цьому такі розробки як: сучасну інтегровану систему балістичної ідентифікації (комп'ютерна програма для встановлення тотожності зброї і снарядів, які вистріляні з неї), собак-шукачів для пошуку катализаторів, вибухових речовин і вогнепальної зброї, програму навчання і тренінгу по наданню опору бандитизму, а також навчає підлітків, як протистояти залученню до злочинних співтовариств і угруповань.

За першу чверть століття свого існування у BATF змінилось усього чотири директори. Зокрема директорами цього відомства були Рекс Дейвіс, Дж. Р. Дікерсон, Стівен Хіггінс і Джон Меґо. Згідно чинного законодавства директор призначається Міністром фінансів і підзвітний його заступнику по правозастосовчій діяльності. Центральний

офіс BATF розташований у Вашингтоні, округ Колумбія, але більшість співробітників і підрозділів BATF розпорешені по всій країні. Крім того, декілька відділень розташовано за кордоном. Службовці, інспектори і допоміжний персонал BATF беруть участь у розслідуванні найбільш складних і жорстоких злочинів, які скоюються у економіці, а також у регулюванні деяких найважливіших її галузей, які реагують швидко на зміни, що відбуваються в США і приносять більш ніж 13 мільярдів доларів прибутку на рік. BATF - молода федеральна служба США, але, незважаючи на це, вона є спадкоємцем набутого багатолітнього досвіду і тих традицій, що викликають законну гордість самих Сполучених Штатів.

Загальні положення законодавства США про обіг вогнепальної зброї.

До федеральних законів, що регулюють порядок ввезення, вивіз і перевезення вогнепальної зброї на території США, відносяться: Закон про контроль за зброєю (GCA) 1968 року, розділ 18 Зводу законів США, глава 44, Національний закон про вогнепальну зброю (NFA), Розділ 26, глава 53 і Закон про контроль за експортом зброї (AESA) Розділ 22, стаття 2778. Повноваження по застосуванню положень цих законів і нагляду за їхнім виконанням покладено на Міністра фінансів. Повноваження по застосуванню GCA, NFA, а також ті положення AESA, що стосуються імпорту, делеговані міністром BATF. Повноваження застосовувати положення AESA, що стосуються експорту, покладені на Митну службу США. Завданням Закону про контроль за зброєю є введення ряду обмежень по колу суб'єктів, що мають право на володіння зброєю, пов'язаних, по-перше, із недосягненням визначеного віку, по-друге, зі злочинним минулим або, по-третє, недієздатністю. Закон GCA був розроблений і введений в дію для того, щоб підвищити ефективність дії законодавства штатів про правові засади обігу вогнепальної зброї, закріпивши в ньому положення про те, що операції по торгівлі вогнепальною зброєю на території більш ніж одного штату ведуться і ліцензуються на федеральному рівні підприємцями, і тим самим цей закон обмежив операції по торгівлі вогнепальною зброєю особам, що не мають ліцензії на території штату їх місцезнаходження. Національний закон про вогнепальну зброю містить положення, що стосуються деяких видів вогнепальної зброї, таких як кулемети, вкорочені гвинтівки, рушниця, глушники і вибухотехнічні (руйнівні) пристрої [3, с.98-108]. Національний закон про вогнепальну зброю встановлює, що така зброя повинна бути зареєстрована з визначенням його власника, виробника й особи, яка здійснила ввіз. Цей Закон також передбачає оподаткування операцій із такою зброєю. Закон про контроль за експортом озброєння (Розділ 22 ст.2778) наділяє Президента США повноваженнями по контролю за експортом та імпортом "предметів, що мають оборонне значення", включаючи вогнепальну зброю і боєприпаси з метою підтримки миру і забезпечення безпеки, а також відповідно до виконання доктринальних завдань міжнародної політики США. Закон про контроль за експортом озброєння передбачає наявність дозволів і ліцензій для здійснення операцій по імпорту й експорту таких предметів. В Законі існують повні заборони на ввезення і вивіз зброї у визначені урядом країни. Повноваження по контролю за імпортом зброї, передбачені AESA і належать

Міністерству фінансів, яке делегувало свої повно важення Бюро контролю за спиртними напоями, поточною виробами і вогнепальною зброєю. Державний департамент США і Митна служба застосовують положення AESA по контролю за експортом і здійснюють нагляд за їх дотриманням.

Правові і організаційні інструменти контролю за здійсненням операцій між штатами.

Закон про контроль за зброєю встановлює, що операції з вогнепальною зброєю без відповідної ліцензії, є незаконними (розділ 18 ст.922 (а)(1), 923 (а)). Як правило, особам, що мають федеральну ліцензію на право торгівлі вогнепальною зброєю, заборонено поставляти її особам, що не є резидентами штату місцезнаходження ліцензіата (розділ 18 ст.922 (b) (3)). Згідно загальному правилу, особам, що не мають ліцензії, заборонено збувати вогнепальну зброю за межі території штату, де вони проживають, або поставляти її особам, що перебувають поза територією зазначеного штату (розділ 18 ст.922 (а) (1) і (5)).

Правові та організаційні інструменти контролю за здійсненням операцій між державами.

Федеральне законодавство США в загальному порядку забороняє ввіз зброї, що підпадає під регулювання NFA, зокрема, неспортивної вогнепальної зброї і боєприпасів до неї, а також військової вогнепальної зброї і боєприпасів до неї (розділ 18 ст.922 (1), 925 (d) (3); розділ 25 ст.5844).

Відповідно до Закону про контроль за експортом озброєння, незаконним є ввіз до США "предметів, що мають оборонне значення", включаючи вогнепальну зброю і боєприпаси до неї, без відповідного дозволу, а також вивіз таких предметів із США без ліцензії. У дозволі на ввіз і в ліцензії на експорт вказуються відповідно імпортер або експортер і конкретний покупець. Положеннями Закону США про контроль за експортом озброєння (розділ 22 Зводу Федеральних правил (ЗФП), частини 120-130 і розділ 27 ЗФП, частина 47), встановлено, що фізичні і юридичні особи, що займаються ввозом або вивозом предметів оборонного значення, повинні бути зареєстровані у відповідних органах. Реєстрація є необхідною умовою ведення діяльності по ввезенню і вивезенню таких предметів [4].

Ліцензування підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом, ввозом і торгівлею вогнепальною зброєю в США.

Відповідно до Закону США про контроль за зброєю, ліцензія необхідна для того, щоб займатися підприємницькою діяльністю, пов'язаною з виробництвом, ввозом і торгівлею вогнепальною зброєю (розділ 18 ст.922 (а) (1), 923 (а)). Заява на одержання ліцензії повинна містити фотографію і відбитки пальців рук заявника. Заяву буде прийнято тільки у тому випадку, якщо заявник: 1) досяг 21-го року; 2) особі не заборонено перевозити, доставляти, або купувати вогнепальну зброю або боєприпаси у торгових операціях між декількома штатами або міжнародних торгових операціях; 3) особа не вчинила навмисного порушення положень GCA; 4) особа не приховує інформацію, яка має суттєве значення і не дає неправдивих відомостей; 5) має на території штату помешкання для заняття підприємницькою діяльністю; і 6) особа підтверджує, що його підприємницька діяльність не суперечить законам штату і

місцевого законодавства, а також про те, що у місцеві правозастосовчі органи було подано ним заяву (розділ 18 ст.923 (d) (1)). Ліцензії видаються терміном на 3 роки. Ліцензія може бути анульована, а заява про продовження терміну дії ліцензії відхилена, якщо ліцензіат зумисне порушив одне із положень GCA (розділ 18 ст.923 (e)). Рішення про відмову у видачі ліцензії і рішення про анулювання ліцензії, які прийняті в адміністративному порядку, можуть бути оскаржені у федеральному суді (розділ 18 ст.923 (f) (3)). Відповідно до вимог АЕСА, для вивозу, тимчасового ввозу, тимчасового вивозу предметів, що мають оборонне значення, включаючи вогнепальну зброю і боєприпаси до неї, необхідно мати ліцензію. Як правило, заява про видачу ліцензії може бути подана особою, яка зареєстрована у Державному департаменті. В заяві повинна міститися конкретна інформація щодо предмету постачання, пункту призначення, кінцевого споживача і мету кінцевого використання. До заяви додається дозвіл країни кінцевого використання на ввіз. Ліцензії видаються терміном на 4 роки і підлягають наступному перегляду і перевірці з метою встановлення відповідності умов проведення операцій умовам виданої ліцензії [4].

Облік і звітність, які пов'язані з виробництвом, ввозом і торгівлею вогнепальної зброї в США.

Ліцензіати зобов'язані вести облік зброї, що надійшла у продаж, а також проданої вогнепальної зброї, в тому числі обов'язково реєструвати: ім'я, вік і місце проживання покупця (розділ 18 ст.922 (b) (5) і 923 (g) (1) (A)). Ліцензовані імпортери і виробники зобов'язані індивідуалізувати ввезену або виготовлену вогнепальну зброю за допомогою серійного номера, який повинен бути відображений в обліку ліцензіата (розділ 18 ст.923 (i)). Ліцензіати зобов'язані негайно відповідати на запити BATF щодо походження вогнепальної зброї (розділ 18 ст.923 (g) (6)). Необхідно також систематично надавати звіт в BATF про серії продажу 2-х або більш одиниць особистої стрілецької зброї за один день або протягом 5-ти робочих днів (розділ 18 ст.923 (g) (3)). Ліцензіати, які припиняють свою підприємницьку діяльність, зобов'язані передати свої облікові матеріали в BATF (розділ 18 ст.923 (g) (4)). Ці вимоги дозволяють BATF домагатися виконання однієї з головних цілей Закону про контроль за зброєю - сприяти посадовим особам держави, що здійснюють правозастосовчу

діяльність, органам місцевої влади, а також правоохоронним органам інших країн у швидкому встановленні походження вогнепальної зброї, яка була використана при вчиненні злочинів.

Таким чином, уряд США не веде обліку операцій ліцензіатів із вогнепальною зброєю, крім згаданих вище облікових матеріалів, переданих уряду при припиненні підприємницької діяльності ліцензіата, звітів про продаж декількох одиниць особистої стрілецької зброї і звітів про джерела походження вогнепальної зброї. Опрацювання інформації, що міститься в цих звітах, дозволяє визначити важливі напрямки роботи в справі встановлення нелегальних постачальників зброї і джерел придбання вогнепальної зброї на території США. Положення Розділу 22 ЗФП ст.122.5 встановлюють, що ліцензіат зобов'язаний зберігати записи про всі операції, що робляться їм у відповідності з ліцензіями на експорт, тимчасовий імпорт або тимчасовий експорт протягом 5 років. За вимогою посадової особи митної служби США вони повинні бути йому надані. Ведеться також комп'ютерний облік таких операцій у Державному департаменті США, а також у митних портах [5, с.90-100].

ЛІТЕРАТУРА

2. Девід П. Каррі. Конституція Сполучених Штатів Америки: Посібник. -К.: Веселка, 1993. -192 с.

1. The Bureau of the control of alcohol drinks, tobacco products and fire-arms in the United States of America (BATF). 01.07.1972.

4. Мацко А.С., Бойко І.В. Зброя: придбання, зберігання, використання. Збірник нормативних актів. -К.: Юрінком, 1998. -304 с.

3. Біленчук П.Д., Кофанов А.В., Сулява О.Ф. Балістика: Дослідження вогнестрільної зброї. Криміналістичне вогнестрільне зброєзнавство: Підручник. -К.: BeeZone, 2003. -384 с.

5. Біленчук П.Д., Кофанов А.В., Сулява О.Ф. Зброєзнавство: Правові основи обігу вогнестрільної зброї: Монографія. -К.: BeeZone, 2004. -464 с.

Надійшла до редколегії 04.03.2005

КОФАНОВ А.В. ПРЕДПОСЫЛКИ ВОЗНИКНОВЕНИЯ И СТАНОВЛЕНИЯ «БЮРО КОНТРОЛЯ ЗА АЛКОГОЛЬНЫМИ НАПИТКАМИ, ТАБАЧНЫМИ ИЗДЕЛИЯМИ И ОГНЕСТРЕЛЬНЫМ ОРУЖИЕМ В США»

Рассмотрены вопросы генезиса «Бюро контроля за алкогольными напитками, табачными изделиями и огнестрельным оружием в США», созданного при Министерстве финансов США.

KOFANOV A.V. GENESIS "THE BUREAU OF THE CONTROL OF ALCOHOL DRINKS, TOBACCO PRODUCTS AND FIRE-ARMS IN THE UNITED STATES OF AMERICA"

Questions of genesis «The Bureau of the control of alcoholic drinks, tobacco products and fire-arms in USA», the USA created at the Ministry of Finance are considered.

- www.pravoibezpeka.info -

електронна адреса сайту наукового журналу **“ПРАВО І БЕЗПЕКА”**